

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 27. února 2014 – Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

(Věc C-601/12 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 7 písm. c) druhý pododstavec — Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Uplynutí lhůty pro přijetí rozhodnutí o tomto statusu — Účinek“

(2014/C 112/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd (zástupci: F. Graafsma a J. Cornelis, advocation)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a S. Boelaert, zmocněnci, ve spolupráci s G. Berrischem, Rechtsanwalt), Evropská komise (zástupci: M. França a T. Maxian Rusche, zmocněnci), European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (zástupce: J. Bourgeois, avocat)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 10. října 2012 Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd v. Rada (T-150/09), kterým Tribunál zamítl žalobu směřující k částečnému zrušení nařízení Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 29, s. 1)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Ningbo Yonghong Fasteners Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Radou Evropské unie v rámci tohoto řízení.
- 3) Evropská komise a European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 9.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – France) – Cartier parfums – lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA v. Ziegler France SA, Montgomery transports Sàrl, Inko Trade s.r.o., Jaroslav Mateja, Groupama transport

(Věc C-1/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 27 odst. 2 — Překážka litispendence — Článek 24 — Ujednání o příslušnosti — Určení příslušnosti soudu, který řízení zahájil jako první, z důvodu, že se účastníci účastnili řízení bez výhrad nebo z důvodu přijetí konečného rozhodnutí“

(2014/C 112/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cartier parfums – lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA

Žalovaní: Ziegler France SA, Montgomery transports Sàrl, Inko Trade s.r.o., Jaroslav Mateja, Groupama transport

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Cour de cassation (Francie) – Výklad čl. 27 odst. 2 nařízení Rady č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1) – Překážka litispendence – Určení příslušnosti soudu, který řízení zahájil jako první, z důvodu, že účastníci řízení nenamítli nepřislusnost prvního soudu, nebo z důvodu, že první soud přijal rozhodnutí, které je z jakéhokoli důvodu neodvolatelné.

Výrok

Článek 27 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že s výhradou případu, kdy by soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, měl vylučnou příslusnost na základě tohoto nařízení, je třeba mít za to, že příslusnost soudu, který řízení zahájil jako první, je určena ve smyslu tohoto ustanovení, jestliže se tento soud neprohlásil bez návrhu za nepřislusný a jestliže žádný z účastníků řízení nepřislusnost nenamítl před okamžikem nebo do okamžiku zaujetí stanoviska, které je podle jeho vnitrostátního procesního práva považováno za první obranu ve věci samé předloženou u uvedeného soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 2.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 27. února 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sozialgericht Nürnberg – Německo) – Petra Würker v. Familienkasse Nürnberg

(Věc C-32/13) ⁽¹⁾

„Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Rodinné přídavky — Články 77 a 78 — Dávky pro vyživované děti důchodců a pro sirotky — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Rodinné dávky — Článek 67 — Rodinní příslušníci bydlící v jiném členském státě — Pojem ‚důchod‘ — Osoba pobírající důchod, který je podle německé právní úpravy poskytován na výchovu dětí po úmrtí osoby, s níž byla tato osoba pobírající důchod rozvedena („Erziehungsrente“)

(2014/C 112/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Sozialgericht Nürnberg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Petra Würker

Žalovaná: Familienkasse Nürnberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Sozialgericht Nürnberg – Výklad článků 77 a 78 nařízení Rady (ES) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2), jakož i článku 67 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1) – Nárok důchodce na rodinné dávky – Pojem „důchod“ – Důchod poskytovaný na výchovu dětí po úmrtí bývalého manžela nebo manželky („Erziehungsrente“)